

19de JAARGANG, NR. 366
15 NOVEMBER 2021

IN DIT NUMMER:

1 **BERICHTEN**

4 **JAZZ OP PAPIER**

5 **JAZZ OP DE PLAAT**

[Andorra, Alexander Beets e.a.](#)

8 **JAZZ OP HET PODIUM**

[So What's Next, November Music.](#)

EN VERDER (ONDER MEER):

18 Lem Winchester (Erik Marcel Frans)

23 JF bij het jazzfestival Belgrado

27 Europe Jazz Media Chart November

18 JAAR JAZZFLITS

01 09 2003 - 01 09 2021

NR 367 KOMT 6 DECEMBER UIT

BERICHTEN

Karsten Jehnke & Engelhardt Promotions present:

JOHN MCLAUGHLIN & THE 4TH DIMENSION

Jazzflits 2022 Nights

Jazzthing 05.03.22 Neunkirchen/Saar, Neue Gebläsehalle
07.03.22 Hannover, Theater Am Aegi
kultunews 08.03.22 Dresden, Alter Schlachthof
11.03.22 Dortmund, Konzerthaus
15.03.22 Bielefeld, Rudolf-Oetker-Halle
16.03.22 Bremen, Die Glocke
17.03.22 Berlin, Admiralspalast
19.03.22 Ludwigshafen, Feierabendhaus
21.03.22 München, Prinzregententheater

Een overzicht van de 2022-concerten van John McLaughlin in Duitsland.

Tachtigjarige John McLaughlin op tournee met zijn 4th Dimension

Enige weken na zijn tachtigste verjaardag op 4 januari 2022 gaat gitarist **John McLaughlin** weer op tournee. Hij doet dat met 4th Dimension (Gary Husband (keyboards, drums), Étienne M'Bappé (basgitaar) en Ranjit Barot (drums)). De vier zijn in maart in Duitsland, maar spelen ook onder meer in Groot-Brittannië - Londen (28 mei), Manchester (30 mei), Edinburgh (31 mei) - en Ierland.

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

VIJF SPECIALE COMPOSITIES IN PREMIÈRE TER ERE VAN VIJFTIG JAAR BIM

Op 22 november wordt in het Bimhuis in Amsterdam het vijftigjarig bestaan van de Beroepsvereniging van improviserende musici (BIM) gevierd. Tijdens de besloten avond gaan vijf composities in première die via een zogenoemde 'open call' door het BIM-bestuur in opdracht werden verstrekt aan Joris Teepe, Thomas Johannsen, Iman Spaargaren, Miguel Ángel Santaella en Gideon Tazelaar.

De vijf werken worden door vijf verschillende kwintetten (5x5) uitgevoerd. Bassist **Joris Teepe** mengt in zijn werk vijf stijlen (swing, impro, tango, balkan en gipsy), per bandlid één. Naast Teepe zelf zijn dat Michael Moore (altsax/klarinet), Natalio Sued (sax), George Dumitriu (viool/gitaar) en Jamie Peet (slagwerk). Bandleider **Thomas Johannsen** maakt in zijn stuk gebruik van poëzie en de menselijke stem en brengt Thomas Johannsen, Estrella Acosta, Çiğdem Okuyucu (stem), Nora Mulder (piano) en Raoul van der Weide (contrabas/cello) samen. Dan **Iman Spaargaren** (tenorsax, klarinet, electronica). Hij componeerde een drieluik dat opkomst, bloei en verval van Europa in de eenentwintigste eeuw verklankt en voert dat uit met Paul Pallesen (gitaar), Mark Alban Lotz (fluiten, elektronica), Dodó Kis (blokfluit, elektronica) en Yonga Sun (drums).

Vervolgens betreedt **Miguel Ángel Santaella** het podium met Pierre Courbois (drums), Arjen Gorter (bas), Tobias Klein (bas-klarinet), Kristina Fuchs (stem) en Giuseppe Doronzo (bariton-sax) voor de uitvoering van zijn compositie. Als laatste presenteert tenorsaxofonist **Gideon Tazelaar** zijn door de Amerikaanse jazztraditie geïnspireerde werk met Ben van Gelder op altsax, Harmen Fraanje op piano, Wilbert de Joode op contrabas en John Engels op drums.

De BIM - 47 jaar geleden grondlegger van het Bimhuis - zet zich sinds 1971 in voor de belangen van jazz en geïmproviseerde muziek in Nederland. Dit jaar werd zangeres Fleurine de eerste vrouwelijke voorzitter in de geschiedenis van de BIM. De andere bestuursleden zijn Vivienne Aerts, Susanne Alt, Sven Rozier, Ben van den Dungen en Dodó Kis.

Jeroen Doomernik stopt als programmeur Toonzaal

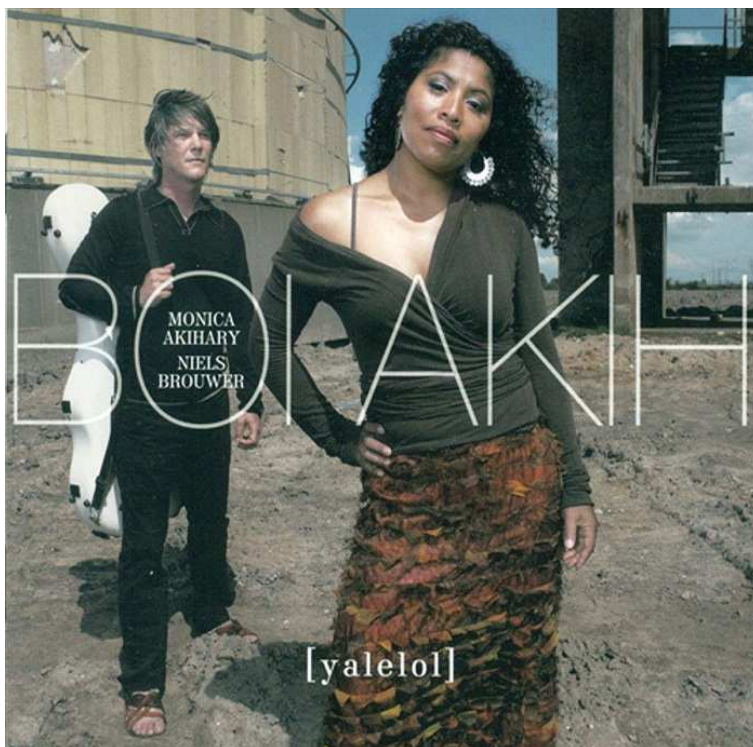
Na negentien jaar stopt trompettist Jeroen Doomernik als jazzprogrammeur en gastheer van de Toonzaal in Den Bosch. Zijn taak wordt vanaf januari 2022 overgenomen door Tim Sprangers. Onder Doomernik heeft de Toonzaal (voorheen de Synagoge) zich ontwikkeld tot belangrijk podium in Brabant. Doordat hij ook programmeur was (en is) van Jazz in Duketown werd de Toonzaal het visitekaartje van dit festival, jaren ook in samenwerking met Vera Vingerhoeds voor jazz VPRO Radio. Nieuwe werkzaamheden zoals een functie als artistiek adviseur voor Huis73 (dat onder meer de bibliotheek van Den Bosch onderdak biedt) maakten het vertrek van Doomernik onontkoombaar. Naast zijn werk voor Huis73 gaat hij workshops, educatieve concerten en talentontwikkelingsprogramma's organiseren en initiëren in de Bossche Jazzwerkplaats. Hij wil ook meer als actieve muzikant gaan werken in onder meer de orkesten van VLEK, Paul van Kemenade en het Brabants Jazz Orkest.

Bill Charlap. (Foto: Keith Major)

Bill Charlap terug bij Blue Note

Pianist **Bill Charlap** keert terug naar het Blue Note-label, dat hij verliet in 2010. Zijn comeback-plaat voor het label is een trio-album 'Street Of Dreams'. Charlap speelt er samen met bassist Peter Washington en drummer Kenny op. Voor het repertoire is geput uit het Great American Songbook en werk van orkestleider Duke Ellington, pianist Dave Brubeck en gitarist Kenny Burrell.

Een Enja-plaat van het Nederlandse duo Boi Akih.

ENJA-LABEL VIERT VIJFTIGSTE VERJAARDAG MET TENTOONSTELLING EN CONCERTREEKS

Het onafhankelijke Duitse platenlabel Enja viert dit jaar het vijftigjarig bestaan met een tentoonstelling van de mooiste vroege Enja-hoezen in de Munchense jazzclub Der Unterfahrt. Die club biedt dit najaar onder de titel 'Enja Legacy' ook onderdak aan een reeks concerten van Enja-artisten.

Onder anderen pianiste Myra Melford speelde er al en er volgen nog optredens van gitarist Philip Catherine, bassist Petros Klampis, bassist Renaud Garcia-Fons en gitarist Karl Ratzer. Enja werd in 1971 in Munchen opgericht door Matthias Winckelmann en Horst Weber. Amerikanen als saxofonist Bennie Wallace, pianist Tommy Flanagan, trompettist Chet Baker, bassist Charles Mingus en gitarist John Scofield brachten Enja bekendheid. In 1974 deed Enja goede zaken met platen van de Zuid-Afrikaanse pianist Dollar Brand (Abdullah Ibrahim), net als later het werk van oud-speler Rabih Abou Khalil goed verkocht. In 1986 kregen de oprichters onenigheid en scheidden hun wegen. Weber wilde de productie beperken tot een paar bijzondere producties, Winckelmann wilde veel meer gaan uitbrengen. Ze gingen uit elkaar zonder dat iemand de rechten op de naam wilde afstaan. Zo onstonden twee juridisch geheel gescheiden Enja-labels. Weber – inmiddels overleden – deed in 1990 de leiding van zijn Enja over aan Werner Aldinger. Die voegde de twee losse delen na een tijd weer samen en is tegenwoordig de belangrijkste man van het bedrijf. Winckelmann (80) is alleen nog als producer aan het label verbonden. Tegenwoordig vist het Enja-label vaak in de vijver met Duitse musici. Net uit zijn bijvoorbeeld albums van het Walter Lang Trio, Eva Klesse Quartet, klarinettist Ulrich Drechsler en Enders Room. Maar ook Nederlandse musici maakten platen voor Enja, onder wie stemkunstenaar Greetje Bijma en het duo **Boi Akih**.

Meer info: <https://www.enjarecords.com>

SOUNDS JAZZ CLUB HEROPENT OP 18 NOVEMBER

Met een nieuw bestuur heropent de Brusselse Sounds Jazz Club 18 november feestelijk met een gelegenhedsformatie bestaande uit Paul Estievenart (trompet), Frank Vaganée (altsax), Bart Defoort (tenorsax), Nathalie Lories (piano), Sam Gerstmans (bas) en Antoine Pierre (drums). Ze brengen een eerbetoon aan de oprichters Sergio Duvalloni en Rosy Merlini. Omdat het pand werd verkocht, moesten die de Sounds in maart 2020 na 35 jaar noodgedwongen sluiten.

Na de verkoop vorig jaar zocht de nieuwe eigenaar contact met onder anderen de Brusselse pianist Joachim Caffonnette om te peilen of hij de jazzclub nieuw leven in wilde blazen. Met behulp van crowdfunding is dat gelukt. De club zal ruim 150 concerten per jaar gaan brengen van naar eigen zeggen 'de meest traditionele jazz tot avant-garde'. De programmering is in handen van een groep van zeven musici. De groep wisselt elk kwartaal van samenstelling. Vanwege de heropening treedt de komende tijd een aantal vooraanstaande musici op die eerder in de Sounds speelde, onder wie trompettist Bert Joris, pianiste Nathalie Lories en gitarist Philip Catherine. Op 2 december maakt de nieuwe huisband Sounds Swing Machine zijn debuut. Onder de noemer 'Sounds Good Sessions' keren op woensdag ook de jamsessies terug. Het komende kwartaal onder leiding van de pianisten Igor Gehenot, Wajdi Riahi, Eve Beuvs en Joachim Caffonnette (die tevens artistiek directeur van de Sounds Jazz Club is). Overigens werd in de Sounds Jazz Club in 1993 het Brussels Jazz Orchestra opgericht.

Festival Jazz in Duketown krijgt in 2022 nieuwe voorzitter

De voorzitter van het festival Jazz in Duketown, Gaby Westelaken, legt zijn bestuurstaken na de editie van 2022 neer. Hij vindt dat een mooi moment, omdat het festival financieel en muzikaal goed op orde is. Tot 2024 is subsidie verzekerd, zodat een nieuwe voorzitter de tijd heeft om het festival te leren kennen, zo zegt Westelaken. Westelaken blijft wel als vrijwilliger actief en neemt zitting in de Raad van Advies. De volgende editie van Jazz in Duketown is van 3 tot en met 6 juni 2022.

PRESTIGIEUZE DUITSE PRIJS VOOR AKI TAKASE

Aki Takase en Manfred Schoof (trompettist en erevoorzitter van de Deutschen Jazzunion) met de trofee behorend bij de Albert-Mangelsdorff-Preis 2021. (Foto: Olga Baczynska)

De in Berlijn woonachtige pianiste **Aki Takase** heeft zondag 7 november tijdens het Jazzfest Berlin de Albert-Mangelsdorff-Preis gekregen. Aan de prijs is een geldbedrag van 15.000 euro verbonden. Ook krijgt de winnaar een sculptuur. Met de prijs wordt een 'uitstekende' muzikant bekroond uit de Duitse jazzscene. De jury roemde Takase om haar humor, nieuwsgierigheid en haar bereidheid tot experimenteren: "Niemand zoals jij is in staat om met bijna ademloze snelheid citaten en motieven uit swing, bebop en pas op meesterlijke wijze te weven, over elkaar heen te leggen, te fragmenteren en opnieuw te creëren in je vrije spel." De tweejaarlijkse prijs wordt sinds 1994 uitgereikt en is vernoemd naar de internationaal vermaarde Duitse trombonist Albert Mangelsdorff (1928 – 2005). Eerdere winnaars waren onder anderen Heinz Sauer (1999), Gunter Hampel (2007), Eberhard Weber (2009), Peter Brötzmann (2011), Nils Wogram (2013) Angelika Niescier (2017) en Paul Lovens (2019).

Concertfilm Brussels Jazz Orchestra begin 2022 uit

Begin 2022 wordt de release verwacht van 'The Future Is Now', een concertfilm van het Brussels Jazz Orchestra. De opnames werden in april 2021 gemaakt. Toen waren acht jonge solisten in de studio om met het orkest te spelen: gitarist Artan Buleshkaj, zangeres Muriel Urquidi, saxofonist Matthias Van den Brande, altsaxofonist Lennert Baerts, gitarist Roeland Celis, trombonist Quinten De Craecker, drummer Jesse Dockx en piano Hendrik Lasure. De film doet verslag van hun optredens en bevat interviews. Op YouTube staat al het nodige materiaal van de sessies.

Kijk hier: <https://bit.ly/31K5Y1D>

OPROEP: INFORMATIE GEVRAAGD OVER DAVE PIKE

Onze medewerker Erik Marcel Frans is bezig met een stuk over vibrafonist **Dave Pike**. Hij is op zoek naar nadere informatie over zijn activiteiten in Nederland en België. Pike was in de lage landen met zijn Dave Pike Set en nam platen op met pianist Rein de Graaff, bassist Ruud Jacobs, pianist Rob Franken en 'Pike's Groove' voor Criss Cross. Weet u hier het fijne van of heeft u nog aanvullingen, dan hoort Erik Marcel Frans dat graag. Uw informatie kunt u sturen naar jazzflits@gmail.com.

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

JAZZ OP PAPIER

EEN BOOM MET VELE TAKKEN

Geert Declercq en Filip Verneert.

De jazzboom : over een eeuw groei en snoei van de jazz

[Gooyk, België] : Muziekmozaïek Folk & Jazz, 2020.

144 pag. : ill. ; 16x16 cm.

ISBN 978-90-8086017-9 ing.

Prijs 25 euro.

De opening van dit boek heeft iets verrassends. De schrijvers laten de niet-ingewijde los op 'West End blues' van Louis Armstrong uit 1928: "Speel gewoon af, in één keer. En zorg ervoor dat je echt luistert, en enkel luistert. Videoclips of bewegende beelden bestaan daar niet van, dus eindelijk kan je eens enkel luisteren ... - Gelukt? Speel nog maar eens af, en lees pas dan wat hierna staat."

Het is de sfeer van ouwe-jongens-krentenbrood, maar het werkt wel. "Wat je daarnet gehoord hebt is drie minuten muzikale bravoure [...] Straffer nog: de eerste twaalf seconden deden dat eigenlijk al. Van wal steken met een solo waarvan elke noot zo trefzeker én natuurlijk tegelijk is, kwam aan als een donderslag bij heldere hemel." Daarna volgt een analyse van het hele proces. Het is helaas de enige in het boek en dat is jammer, want het ingebouwd enthousiasme stimuleert.

Ergens schrijven de auteurs de verdeling in hokjes te verfoeien, maar ook zij ontkomen er niet aan. Het boek volgt de standaard procedure: New Orleans, Chicago, swing, enz. Het bijzondere is echter dat het boek wemelt van puntige, verhelderende uitspraken; de recensent hoeft ze eigenlijk alleen maar te citeren.

Voor een ieder van ons heel vanzelfsprekend is de simpele structuur - de herhaling van het thema - maar voor de leek een probleem: "Vaak begint (en eindigt) een jazzstuk met het thema - het kenwijsje, dat een paar keer herhaald wordt. Dat zorgt ervoor dat de aanhoorder zich het thema eigen heeft gemaakt, én zal herkennen later in het nummer."

"De bluesmuzikanten leerden ons daarnaast ook dat je net door het manipuleren van tonen meer 'emotie' of 'drama' aan de muziek kon geven."

"Wat men dus speelde waren net zo goed 'anders' of 'dwars' klinkende noten zoals bij bebop, maar nu geraffineerd verpakt, met een menselijk tempo, zonder spierbalgerol." "Niet iedereen hield van plankgas de muzikale weg af te stuiven. Of met gierende banden aan elk stoplicht te vertrekken. Sommigen vonden flaneren met het dak open veel toffer."

Laatste beide uitspraken hebben, zoals u wel begrepen zult hebben, betrekking op 'cool jazz'.

Dan de basis van dit alles: "Leren improviseren is dus een beetje zoals leren spreken."

Schrijvers Geert Declercq en Filip Verneert nemen bij iedere fase van de jazzontwikkeling een positieve grondhouding aan en in een boek als dit is dat de verstandigste weg. Dus zowel de behoefte om traditionele muziek te blijven spelen als die om allerlei levensvreemde elementen erbij te betrekken worden omarmd. Alleen bij fusie is er enige terughoudendheid: enerzijds geforceerd en oeverloos gewauwel en aan de pluskant 'waar het boem-pats-prijs is. Met magie als gevolg.'

Het is juist gezien om de lezer niet te vermoeien met een veelheid van namen en uitvoeringen. Wel is er een lijst van 32 artiesten met een representatieve titel, zonder verdere gegevens. Termen als repertoireorkesten, 'scatten' en 'walking bass' worden tussen de bedrijven door uitgelegd.

Elk hoofdstuk wordt afgesloten met een tussenspel, zoals dat van Matthias Heyman over de interrelatie tussen jazz en klassieke muziek. Het kleurgebruik en de verschillende lettertypen geven het boek een enigszins warrige indruk, maar ze hebben een onderscheidende functie. Minpunten: de tekeningen van de grootmeesters zijn sjablonen van de foto's en de literatuurlijst is onevenwichtig.

Als u nog in twijfel verkeerde hoe je de titel moet uitspreken, dan is hier bedoeld: jazz als een boom - en in elke tak zit nog leven ... Maar ik kwam ook de Engelse term tegen: 'Jazz boomt. Jazz bracht geld op.' Een knap stukje werk waar een jolige aanpak en serieuze informatie elkaar prettig in evenwicht houden.

Jan J. Mulder

Bekijk hier het overzicht van alle boekbesprekingen die in Jazzflits verschenen: <https://bit.ly/3iiHUrS>

JAZZ OP DE PLAAT

ANDORRA
Andorra
April Records

Andorra is een gelegenheidsformatie uit Denemarken bestaande uit studiegenoten van het Funen Music Conservatorium. De coronalockdown was voor deze muzikanten, na jaren van ieder z'n eigen weg, het uitgelezen moment om elkaar eens te contacten. En zie hier, hun debuut-cd met de gelijknamige titel 'Andorra'. Andorra is een hecht collectief waarbij ieder een gelijkwaardige rol heeft. Maar de smaakmakers van de groep zijn toch wel Peter Kohlmetz Møller, die voor de 'electronic wall of sound' zorgt, en trompettist Mads la Cour. Zijn trompet jubelt als een leeuwerik boven het golvende veld van fusion-jazz. Alhoewel de verschillende stukken in elkaar haken als schakels van een ketting hebben ze ook een eigen karakter en structuur. Ieder met eigen ritmiek, en verrassende gelaagdheid. Ook na veelvuldig luisteren geeft de muziek je nieuwe details en verrassende klankcombinaties. Het is zeker geen dikke klankmuur die op je afkomt. Soms is de muziek zelfs teer en zacht zoals in het nummer 'The abandoned circus', een trage ballad met veel ruimte voor gitarist Simon Krebs. Het stuk 'The poet' geeft je mooi de gelegenheid om de sonore bas van Morten Jørgensen door de kamer te laten zoemen met hoog daarboven de ijle trompet van Mads. De fusion van Andorra heeft enerzijds iets massiefs in zijn composities, maar geeft de luisteraar veel ruimte doordat het geheel niet wordt dichtgesmeerd. Het eindresultaat is prettig en origineel. Deze Denen hebben tijdens corona verrassend mooie muziek met elkaar in elkaar geknutseld. Dan is die verdomde pandemie toch ergens goed voor.

Sjoerd van Aelst

Bezetting:

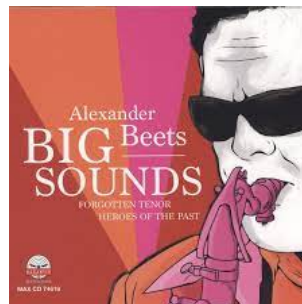
Peter Kohlmetz Møller (Fender Keyboards),
Mads la Cour (trompet, flugelhorn),
Simon Krebs (gitaar), Morten Jørgensen (bas),
Nikolaj Bundvig (drums).

Maak hier kennis met deze band:

<https://www.youtube.com/watch?v=cl9aAfR1IDI>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

ALEXANDER BEETS
Big Sounds (Forgotten tenor heroes of the past)
Maxanter Records

'What you see is what you get'; vanaf het eerste openingsakkoord tot aan de laatste noot staat de cd 'Big Sounds' in het teken van de vette, swingende jazzmuziek van de helden van Alexander Beets. Die helden zijn niet de minste. De tenorkanonnen als Gene Ammons, Ike Quebec en Ben Webster, om er maar een paar te noemen, mogen niet zomaar wegglijden in de vergetelheid. Niet elke tenorist kan een dergelijke erfenis met verve in leven houden. Maar Alexander Beets wel! Met een kwintet dat staat als een huis speelt hij naast bekende fraaie nummers als 'Here's that rainy day' en het vette 'June bug' van Stanley Turrentine een flink aantal eigen stukken die qua sfeer en stijl naadloos aansluiten. Zijn ballad 'A love that never ends' of het heupwiegende 'What happened to the days' kunnen gewoon in het balboekje van iedere tenorsaxofonist. Dat laatste nummer heeft voor de liefhebber een verstopt melodietje. U hoort vast wel welke jazzklassieker er in dit nummer is verborgen. De opnames zijn gemaakt midden in de coronatijd tussen de lockdowns door in twee sessies. Een sessie met pianist Miguel Rodriguez en drummer Tim Hennekes, de andere met pianist Sebastiaan van Bavel, drummer Sven Rozier en trompettiste Ellister van der Molen. De laatste groep speelt het uptempo-repertoire met een verende souplesse; de eerstgenoemde formatie leunt weldadig achterover in het pluuche met ballads waarin je kunt wegzinken. Alexander Beets is op alle fronten een held die zijn helden toezingt. Broer bassist Marius Beets voorziet beide sessies van een soepele drive en een retestrak fundament. Op zoiets kun je als jazzmuzikant wel een solootje bouwen. De andere muzikanten van beide hofjes storten zich ook met huid en haar op dit repertoire en dat maakt deze cd 'Big Sounds' tot een schijfje dat zich comfortabel nestelt tussen de historische albums van de jazzhelden die hiermee worden geëerd. **Sjoerd van Aelst**

Bezetting:

Alexander Beets (tenorsax), Ellister van der Molen (trompet), Miguel Rodriguez, Sebastiaan van Bavel (piano), Marius Beets (bas), Tim Hennekes, Sven Rozier (drums).

CHRISTIAN MCBRIDE & INSIDE STRAIGHT
Live At The Village Vanguard
Mack Avenue

Drie keer mocht ondergetekende bassist Christian McBride interviewen in de jaren negentig. Bij die gelegenheden vreesde de verslaggever enigszins dat hij zou uitgroeien tot een tweede Wynton Marsalis: zo'n brilsmurf die zeer gedegen kan spelen, maar je graag inpepert wat correcte jazz en foute muziek is. McBride zat erg in de traditionele jazzvormen en weigerde met een versterker te spelen. Ook leek hij Solomon Burke achterna te gaan. Hij was namelijk steeds aan het eten. (Zelfs toen ik hem telefonisch sprak.)

Het liep anders. McBride deinst er niet voor terug met een basgitaar een James Brown-groove neer te zetten. Hij wist kennelijk ook te voorkomen dat hij verder zou uitdijen. Wie weet zorgde zijn management voor een goede diëtist.

Intussen werd hij wel een jazzautoriteit, maar op een gezellige manier. Een van zijn vaste bands heet Inside Straight en heeft daarmee een naam die voor zich spreekt. Het repertoire gaat van bop tot een soort muziek dat het vermaarde kwintet van Jarmo en Ben ten gehore bracht. De associatie met deze Nederlandse groep wordt versterkt door de pittige swing en heftige energie.

De stukken - meestal van de hand van de leider en vibrafonist Warren Wolf - zijn handzame uitgangspunten voor de improvisaties. De thema's worden soms met enig ongeduld neergezet, waarna McBride en slagwerker Carl Allen als béésten gaan swingen en de solisten één voor één tevoorschijn springen als duveltjes uit doosjes. Je ziet Chris voor je: een grote kerel met een zware stem, handen als kolenschoppen en een ferme 'attack'.

De opnamen dateren van 2014, toen de band in de Village Vanguard speelde. McBride mocht er komen, zei eigenaresse Maxime Gordon, mits hij niet 'die rockband' meenam. Dat was geen probleem.

Jeroen de Valk

Bezetting:

Steve Wilson (altsaxofoon),
 Warren Wolf (vibrafoon),
 Peter Martin (piano),
 Christian McBride (bas), Carl Allen (drums).

Luister hier naar een stuk van de plaat:

<https://www.youtube.com/watch?v=uPwl6plDA0w>

MATTHIJS GEERTS
Lost In Reverse
Zennex Records

Matthijs Geerts is een 28-jarige Nederlandse pianist die als sessiemuzikant al zo'n tien albums op zijn naam heeft staan. Commercieel, jazz, klassiek, hij draait er zijn hand niet voor om. Als je op zo'n jonge leeftijd zo vaak gevraagd wordt om mee te spelen, dan moet je iets in huis hebben. En dat heeft hij. Gelukkig heeft hij nu een cd met zijn eigen muziek gemaakt en komt de ware Matthijs Geerts naar voren.

Het album dat hij gemaakt heeft, 'Lost In Reverse', noemt hij zelf een conceptueel album. Hij wilde iets maken dat nog niet echt in Europa te vinden is. Dat betekent in zijn geval dat de fusion-achtige muziek soms heel sferisch is, maar op andere momenten een heel vette groove heeft. Wellicht is het handig te zeggen dat Geerts fan is van de pianisten Robert Glasper en James Francies, en saxofonist Chris Potter, want daar lijkt zijn muziek wel een beetje op.

Ondanks dat veel nummers een stevige groove hebben, is het lastig meeswingen. Uw recensent, die drummer is, werd ook steeds op het verkeerde been gezet door alle maatwisselingen. Geerts stoeit daar zo mee, dat ik hem maar gevraagd heb bij elk nummer een korte uitleg te geven. Ik geef u wat hij mij mailde over het openingsnummer Flight: "Het A'tje (thema) wisselt af met 4/4 en 7/8. Het B'tje (atmosferische gedeelte) staat in z'n geheel in 7/4. Het solo-schema staat in 4/4 die de piano-solo later overpakt in 7/4. Tegen het einde van het liedje blijft het in 5/8 staan."

Ook de andere zes nummers op de cd worden gekenmerkt door dergelijke maatwisselingen, maar dat zorgt er niet voor dat het niet meer swingt. Dat doet het absoluut wel. De afwisseling van vette grooves, oneven maatsoorten, sferische stukken en prachtige soli van alle muzikanten zorgt ervoor dat dit een zeer interessante cd is. Wat mij betreft is Geerts er met zijn muzikanten in geslaagd een inderdaad on-Europese cd te maken. Heel erg de moeite waard!

Gijs Ornée

Bezetting:

Matthijs Geerts (Grand piano, toetsen, elektronica),
 Jesse Schilderink (sax), Michiel Stekelenburg (gitaar),
 Thomas Pol (contrabas),
 Davy Andy Henkel (drums, electronica).

LEONARDO PRIETO**Sembrando****Eigen Beheer**

'Sembrando' is het solodebuut van de in Rotterdam gevestigde Mexicaanse componist en multi-instrumentalist Leonardo Prieto. Met zijn groep Son de Aqui nam hij al drie albums op vol swingende folkloremuziek uit Mexico, Cuba en Colombia, gemixt met reggae, funk en hiphop. Maar Prieto is van meer markten thuis. Op 'Sembrando' vormt Prieto's achtergrond in jazz en moderne klassieke muziek de basis en geeft hij samen met zijn ensemble alle ruimte voor afslagen naar Mexico en Cuba. Dat levert een ijzersterke plaat op met veel diversiteit.

'Prieto's 'Sembrando' is een ijzersterke plaat. Een grandioos en divers debuut'.

De openingstrack 'Horizonte Lejano' begint abstract met flarden piano, sax en strijkhaken die tegen avant-garde aanschuren. Maar al snel transformeert het stuk naar een coherent geheel dat tussen klassiek en jazz balanceert. Met de stem van een nachtegaal kleurt zangeres Fuensanta Méndez het nummer verder in en krijgt het een melancholische en mystieke lading mee. In het verlengde liggen 'Primavera', 'Interludio' en 'Pic pac tac V'. Huzarenstuk is het betoverend mooie 'Aguanieve' met opnieuw Méndez in een glansrol, aangevuld met Prieto's eigen vocalen. Stuwend zijn de meer uptempo tracks 'Fue en Nú', 'De a Montón' en 'Pirámide en J'. Ritmisch, levendig en onderzoekend met sterke improvisaties. Wat het album eveneens fraai maakt, zijn de details waar Prieto veel aandacht aan besteedt. Zo speelt hij naast de piano meerdere soorten traditionele Mexicaanse en Cubaanse gitaren, waaronder de tres cubano en de requinto. Ook slagwerker Philip Kukulies ontfermt zich over traditionele percussie-instrumenten als de cajon en de udu bata. De wisselingen tussen deze instrumenten verrijken de toch al sterke composities. Op 'Sembrando' bouwt Leonardo Prieto op originele wijze bruggen tussen muziekgenres en werelden met een fantastische groep muzikanten. De grenzen tussen jazz, klassiek en traditionele muziek uit Mexico en Cuba vervagen op dit grandioze debuut dat van de eerste tot de laatste minuut indruk maakt.

Serge Julien**Bezetting:**

Leonardo Prieto (piano, gitaren, zang),
Fuensanta Méndez (zang),
Pablo Rodriguez (viool),
Loek van der Berg (saxofoons),
Johannes Fend (contrabas),
Philip Kukulies (percussie),
Daan Arets (drums, percussie).

Luister hier naar een stuk van het album:

<https://www.youtube.com/watch?v=x2Q8lMaHqs4>

TALE TELLERS FROM A TIMELESS TRIBE**Talk Of The Town****Eigen Beheer**

Tale Tellers From A Timeless Tribe is een wel erg breedspakige naam voor een duo. Zeker als je bedenkt hoe bescheiden pianist Albert van Veenendaal en drummer Makki van Engelen opereren. Toch is de naam goed gekozen, want het tweetal heeft een verhalende manier van muziek maken. De vaartjes waaruit ze putten zijn gevarieerd en ook dynamisch en ritmisch zijn ze bepaald niet eenkenig. 'Episodes', waarmee het debuutalbum 'Talk of the Town' opent, doet nog wel denken aan iconische piano-drumsduo's, zoals Cecil Taylor en Andrew Cyrille of Han Bennink en Misha Mengelberg. Maar de titel van de track is niet voor niks gekozen, en al snel komen Van Veenendaal en Van Engelen in een aangenaam kabbelende minimal music terecht die aan Simeon ten Holt doet denken. Dat zijn zo'n beetje de uitersten in het geheel geïmproviseerde repertoire van Tale Tellers From A Timeless Tribe. Typerend zijn het gebruik van mallets (de bolletjes-stokken) door Van Engelen en het prepareren van de piano door Van Veenendaal. In 'Walking on clouds' resulteert dat in een onheilspellende drone, waardoor je even vergeet dat je toch echt naar piano en drums zit te luisteren. Zo vloeien de klanken van beide instrumenten samen en helpt het natuurlijk dat beide muzikanten een prettig gebrek aan ego hebben. Ze dansen elegant over hun instrumenten heen in dit live opgenomen album.

Herman te Loo**Bezetting:**

Albert van Veenendaal (piano, prepared piano),
Makki van Engelen (drums).

Beluister hier tracks van het album:

<https://bit.ly/3cdbzPK>

SPOTIFY AFSPEELLIJST JAZZFLITS 366

Wij maakten voor u een afspeellijst in Spotify met nummers uit in deze rubriek besproken albums. Klik hier: <https://spoti.fi/3DaDig8>

JAZZ OP HET PODIUM

NOVEMBER MUSIC

Datum en plaats:

5 – 14 november 2021,
Verkadefabriek, De Azijnfabriek, Toonzaal
en veertien andere locaties in Den Bosch.

Het November Music Festival in Den Bosch is er weer. Tien dagen lang negentig concerten met muziek die de randen van hun genre zoeken. Met de Verkadefabriek als centrum en talloze podia daaromheen. Dat betekent experimentele muziek, klassiek, jazz, elektro, pop, wereldmuziek, muziektheater en vooral alles wat zich daar ergens tussen beweegt. Jazzflits maakte een keuze uit het overweldigende aanbod.

Zo'n typisch November Music concert was dat van **JacobTV**. De volledige naam van de Groninger Jacob Ter Veldhuis was in de VS onuitspreekbaar, vandaar. In Amerika is hij beroemd en wordt hij als een van de belangrijkste avant-popcomponisten beschouwd. Hier is hij op November Music een vaste waarde. Dit keer kwam hij met zijn nieuwe compositie 'The freedom songs'. Een eerbetoon aan de vrijheid in al zijn aspecten in de vorm van veertien songs uitgevoerd door het Fulcrum Point New Music Project van trompettist Stephen Burns. JacobTV werkt altijd met projecties die meestal geen illustratie zijn maar als muzikaal instrument worden ingezet. Zijn lofzang op de vrijheid werd ondersteund met beelden waarin de woorden werden geprojecteerd die zangeres Sophie Dunér zong. De grote kracht van JacobTV, het gebruik van video en het geluid daarvan als muziekinstrument, was aanwezig in 'Four freedoms' waarin een toespraak van Franklin D. Roosevelt, verknipt en vertraagd de 'lead' nam. Een toespraak voor het Amerikaanse Congres die nog niets aan actualiteit heeft ingeboet en toeval of niet, uitgesproken was op 6 januari 1941, exact tachtig jaar voor Trumps aanval op het Capitol. Nog fraaier was een interview van de ultra-conservatieve Bill O'Reilly met George W. Bush opgenomen in een hangar met gevechtsvliegtuigen, en zeer vertraagd en met herhalingen afgespeeld. Hier prikte JacobTV Bush' woorden over vrede genadeloos door. 'I'm a believer' herhaalde Bush zijn mantra waarin hij zijn valse hoop op de komst van vrede, gerechtigheid en democratie uitsprak.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De formatie van JacobTV met vlnr: Stephen Burns, Steve Roberts, Sophie Dunér, Cynthia Yeh en Jacob Ter Veldhuis (JacobTV). (Foto: Tom Beetz)

Dat alles met het gierende geluid van vallende bommen door gitarist Steve Roberts gespeeld.

Bezetting:

JacobTV (componist), Sophie Dunér (zang), Stephen Burns (trompet, bugel), Cynthia Yeh, (marimba, vibrafoon, grote trom), Steve Roberts (gitaar).

Later die dag volgde een logisch vervolg maar toch volkomen anders met een suite van trompettist **Dave Douglas**. Ook zijn suite 'Secular psalms' is een ode aan de vrijheid, en belichaamt de angst, blijdschap, huiver, bewondering en dankbaarheid van de mens. De psalm afkomstig uit de joodse traditie, wordt gezien als de spiegel van de menselijke ziel waarmee men zichzelf leert kennen. Douglas zag die spiegel ook in het beroemde drieluik Het Lam Gods van Jan en Hubert van Eyck, werd daardoor diep geraakt en hij bestudeerde het werk van de Vlaamse componist Guillaume Dufay, vriend van Van Eyck. Net als Van Eyck legt Douglas in 'Secular psalms' zijn diepste innerlijk bloot.

Dave Douglas. (Foto: Tom Beetz)

Seculier wil volgens Douglas zeggen dat de psalmen niet alleen religieus maar voor iedereen zijn. Het resultaat is een fantastische suite waarin Douglas voor het eerst (onverstaanbaar) zong, [...vervolg op de volgende pagina links](#)

vaak als beurtzang naast Berlinde Deman en waarin de vorm van de religieuze psalm gebruikt wordt als verwijzing naar verdriet, hoop en de menselijke nood. In die gedachte speelde corona een grote rol omdat Douglas daardoor meer dan een jaar aan zijn magnum opus kon werken. Ook Black Lives Matter en de Amerikaanse verkiezingen werden een inspiratiebron voor dit werk. 'Secular psalms' werd hiermee een hoogtepunt van dit festival en een hoogtepunt in het oeuvre van Dave Douglas.

Bezetting:

Dave Douglas (trompet, zang), Tomeka Reid (cello), Antoine Pierre (drums), Frederik Leroux (gitaar, luit), Berlinde Deman (tuba, serpent, zang), Marta Warelis (piano, pocket orgel).

November Music brengt bijzondere concerten. Het bijzondere kan ook zitten in bijzondere instrumenten zoals bij vibrafonist **Vincent Houdijk**. De Portugese voormalige straatmuzikant Kabeçao speelde op de hang. Hij maakte daarop geluid door er razendsnel met zijn vinger op te slaan waarbij overigens niet veel meer dan een tikkend geluid werd geproduceerd. De Amerikaan Paul Hanson speelde fagot, knap en hard swingend. Het klonk, als hij geen elektronische vervorming gebruikte, enigszins als een baritonsaxofoon, wat natuurlijk ook had gekund, maar dan bleef er gezellige swingende jazz over en dat was nou net niet de bedoeling van dit festival.

Bezetting:

Vincent Houdijk (vibrafoon), Jasper van Damme (altsaxofoon), Gersom Raams (gitaar), Sven Happel (basgitaar), Haye Jellema (drums), Kabeçao (hang), Paul Hanson (fagot).

Componist en bandleider **Tijn Wybenga** liet met zijn veertienkoppige AM.OK (Amsterdams Modern Orkest) horen dat hij een razendsnelle ontwikkeling naar de top van de Nederlandse jazz heeft doorgemaakt. Zijn muziek heeft veel muzikale hokjes tot een bruisend geheel bij elkaar gebracht. De invloed van jazz, hiphop, pop en zelfs zigeunermuziek heeft zich in zijn composities een weg gebaad waarbij de complexe ritmen over elkaar heen buitelden. Zijn orkest is gevormd uit het beste dat de conservatoria aan de jongste jazzgeneratie hebben voortgebracht. Wybenga's composities zijn tegelijk complex en logisch van opbouw, waarbij het dwingende ritme [...vervolg in de rechterkolom](#)

The Polestar Project met vlnr: Vincent Houdijk, Paul Hanson en Sven Happel. (Foto: Tom Beetz)

van drummer Jamie Peet en bassist Alessandro Fongaro het ijzersterke fundament vormt voor dit prachtige orkest. Tijn Wybenga is 28 jaar, dus je houdt je hart vast voor wat ons nog aan moois te wachten staat.

Bezetting:

Tijn Wybenga (componist, dirigent), Oliver Emmitt (trombone), Alistair Payne (trompet), Agostinho Sequeira (vibrafoon), Kika Sprangers (altsaxofoon), Federico Calcagno (basklarinet), Pablo Rodriguez (viool), Yanna Pelsler en George Dumitriu (altviool), Pau Sola (cello), Alessandro Fongaro (basgitaar), Teis Semey (gitaar), Felix Back (toetsen), Angelo Boltini (elektronica), Jamie Peet (drums).

De laatste drie dagen waarop ik aanwezig was traden drie jazztrio's op. Het eerste was het **Isfar Sarabski Trio**. Isfar Sarabski komt uit Azerbeidzjan en speelde voor het eerst in Nederland. Daar werd vooral naar uitgekeken omdat hij jazz met mugham vermengt. Mugham is de traditionele Azerbeidzjaanse muziek van de Perzische hoven en de barden uit de Kaukasus. Jammer genoeg was van de mugham maar weinig te horen. In een enkel nummer kwamen wat sporen daarvan naar boven, maar het leek of Sarabski vooral wilde laten horen dat hij een enorm scala aan stijlen beheerst.

In zijn showroom plaatste hij jazzbewerkingen van Chopin, Debussy en Tchaikovsky, een enkel volksliedje, twee eigen composities en met 'I should care' zelfs een jazzstandard. In feite is Sarabski een romantische pianist met een indrukwekkende techniek die zijn spel optuigt met ornamenten en krullen. Zijn swing, waar dat nodig is zoals in de standard, is wat stug en stram en zijn overdaad aan techniek zit het jazzgevoel in de weg waardoor hij afstand met de luisteraar blijft houden. Voor zijn drummer Aleksandr Mashin gold eigenlijk hetzelfde. Veel techniek, minder subtiliteit. In tegenstelling tot de eveneens uit Moskou komende bassist Makar Novikov, die opvallend rustig bleef, en met zijn prachtige volle geluid niet alleen begeleidde maar steeds de dialoog met Sarabski bleef aangaan.

Bezetting:

Isfar Sarabski (piano), Makar Novikov (contrabas), Aleksandr Mashin (drums).

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Het trio van pianist **Vijay Iyer** was het tegenovergestelde. De techniek van Iyer werd in dienst gesteld van de muziek, steeds met een subtiel licht swingend gevoel. Waar Sarabski alle kanten op vloog hield Iyer vast aan een strak concept. Zijn stukken werden met vrijere improvisaties aan elkaar verbonden tot een logisch en intrigerend geheel en nam je aan de hand mee op een muzikale reis met hier en daar een vleugje Thelonious Monk. Zijn trio was van een spectaculaire eenvoud en klasse. De fenomenale bassist Linda May Han Oh speelt met een verbluffend gemak en blijft daarbij constant in gesprek met Iyer. Ze liet de noten kristalhelder zingen met een verbazingwekkende complexiteit die haar met het grootste gemak afging. De eenvoud werd uitgedragen door drummer Tyshawn Sorey, die op een minimalistisch drumstel bestaande uit één cymbal, een bass- en een snaredrum meer variëteit aan geluiden kon produceren dan menigeen op een uitgebreid drumstel. De snelheid waarmee hij zijn brushes langs die drie onderdelen liet gaan was met het blote oog niet meer te volgen.

Bezetting:

Vijay Iyer (piano),
Linda May Han Oh (contrabas),
Tyshawn Sorey (drums).

Het trio van trio's werd afgesloten met het **Brad Mehldau** Trio. Hij is de meest traditionele van het drietal en in de pianostamboom staat hij het dichtst bij Bill Evans. Mehldau speelt jazzstandards en waar hij zijn eigen composities speelt sluiten die naadloos aan bij de standards. Zijn vingers zweven vederlicht over de toetsen en met dat schitterende toucher laat hij de heldere noten onweerstaanbaar swingen. Met dit trio speelt hij al meer dan zestien jaar, wat een zekerheid en vastheid oplevert waarbij de standard slechts dient als uitgangspunt voor Mehldau om die vrij en los binnen het akkoordenschema op geheel eigen wijze in te vullen. Hoe dan ook leverde hij misschien niet de meest verrassende muziek op, maar zeker is wel dat hij het mooist gespeelde piano-spel liet horen.

Bezetting:

Brad Mehldau (piano),
Larry Grenadier (contrabas),
Jeff Ballard (drums).

Tekst en foto's:
Tom Beetz

Brad Mehldau. (Foto: Tom Beetz)

Tyn Wybenga. (Foto: Tom Beetz)

Vijay Iyer. (Foto: Tom Beetz)

FESTIVAL SO WHAT'S NEXT?

Datum en plaats:

29-31 oktober 2021,
Eindhoven.

Na twee jaar vond op 29, 30 en 31 oktober 2021 de negende editie van So What's Next? (SWN) plaats. SWN is hét jazzfestival waar de nieuwste trends in jazz, rap, elektronica en aanverwante muzieksoorten de kans krijgen zich voor het eerst aan het Nederlandse publiek te presenteren. Op vrijdag in de Paterskerk DomusDela en zaterdag in het Muziekgebouw van Eindhoven zijn grote namen en bijzondere optredens geprogrammeerd waarvoor kaarten gekocht moeten worden, maar daarnaast zijn er op veel plaatsen in de binnenstad gratis concerten te beluisteren die zeker zo interessant zijn. Op vrijdag en zaterdag zijn er al meer dan veertig gratis optredens op veertien verschillende podia, terwijl op de zondagmiddag op al die podia een showcase programma is met opkomend talent uit Europa en de Verenigde Staten. Tom Beetz was er zaterdag en zondag bij. Hij doet verslag aan de hand van zijn foto's op deze en de volgende pagina's.

De grote verrassing dit jaar was de 21-jarige New Yorkse zangeres **Samara Joy**. Dat Sarah Vaughan haar belangrijkste inspiratie is stak ze niet onder stoelen of banken. Haar zang is vlekkeloos en met het grootste gemak overspande ze net als haar voorbeeld het laagste tot het hoogste register. Indruk maakte zij ook met haar teksten waarmee ze vocale zong op bekende solo's van trompettist Fats Navarro en saxofonist Lester Young.

De grootste publiekstrekker dit jaar was zanger **José James**. Hij trad op met het grote Metropole Orkest onder leiding van dirigent Jacomo Bairos. Zijn honingzoete optreden werd ondersteund door twee Nederlandse zangeressen met Afrikaanse roots - Nana Adjoa en Gaidaa - die ook met elkaar en met James duo's vormden. (zie foto hiernaast)

Op zaterdag speelde in het Muziekgebouw de groep **Butcher Brown**. Van deze groep uit Richmond, Virginia werd veel verwacht. De aangekondigde funk, R&B en jazz en de balans tussen rauwe energie en subtiele verfijndheid bleek echter ver te zoeken in hun rommelige optreden dat pas vorm kreeg toen frontman Marcus Tenney zijn tenorsax en trompet aan de kant gooide en overging tot een lekkere rap.

Een van de meest intrigerende optredens was van de Belgische multi-instrumentalist **Esinam Dogbatse**. Deze 'one-woman' band maakte gebruik van 'loops' die zij inspeelde met dwarsfluit, toetsen en percussie, waarover ze improviseerde met dwarsfluit en zang. Daarmee creëerde ze fantastische ritmische muziek waarbij het onmogelijk was om stil te blijven staan.

Met de Braziliaanse altsaxofonist **Lucas Santana** is bebop weer helemaal terug. Santana heeft deze oerjazz een geheel nieuw en hip jasje aangetrokken waardoor het weer jarenlang mee kan gaan.

Sommige jazzparels wonen gewoon in Nederland. De Ugandese singer-songwriter **Maurice Kirya** woont inmiddels vrijwel onopgemerkt drie jaar in Schiedam. Met zijn boterzachte stem mengt hij Mwooyo (Ugandese soul) met jazz en R&B tot een liefdevol en indrukwekkend geheel. (zie foto hiernaast)

VARIA

Elke maand jazz in Sittard

Elke tweede maand van de maand staat in het Pitboel Theater in Sittard een jazzconcert op het programma. De reeks omvat acht concerten. Gastheer is gitarist Bart Oostindie. Hij ontving in november drummer Sjoerd van Bommel en pianist Mike Roelofs. Maandag 13 december zijn VLAMP + tenorsaxofonist Tim Paters en trompettist Roel van Wijk te gast. Jazz in Sittard wordt mede mogelijk gemaakt door Slimjazz.

Fay Claassen 25 jaar jazz-zangers

Fay Claassen viert op 16 april 2022 haar 25-jarig jubileum als jazz-zangeres met een dubbelconcert in TivoliVredenburg, Utrecht. Voor de pauze treedt ze op met toetsenist Karel Boehlee, gitarist Peter Tiehuis, bassist Theo de Jong en drummer Martijn Vink. Na de pauze wordt ze begeleid door het Peter Beets & Henk Meutgeert New Jazz Orchestra. Ze brengt een eerbetoon aan trompettist Chet Baker en zangeres Rita Reys, en zal stukken zingen van haar nieuwste album met de WDR Big Band.

Alternatief Meer Jazz Festival van 17 tot en met 27 november

Als alternatief voor het driedaagse Meer Jazz Festival zijn er van 17 tot 27 november een twintigtal jazzconcerten op vijf locaties in Haarlemmermeer. De serie wordt afgesloten met het Nationaal Big Band Concours en het Peter Beets & Henk Meutgeert New Jazz Orchestra. Andere concerten – vrij entree – zijn er van het Loet van der Lee Quintet (17 nov), Unaccounted Four (18 nov), Izaline Calister, Ed Verhoef en Angelo Verploegen (19 nov), het Jeroen Zijlstra Trio (19 nov), CaboCubaJazz (25 nov) en het Robin Nolan Trio (26 nov).

Meer info: <https://meerjazz.nl/>

Guy Salamon Group op tournee

Als winnaar van Keep an Eye The Records 2019 maakt de Guy Salamon Group een tournee – The Records on Tour (voorheen The Young VIP Tour) – langs diverse Nederlandse jazzpodia. Die tournee startte in 2020, maar moest door de coronapandemie afgebroken worden. Inmiddels is de draad weer opgepakt en worden de resterende geplande concerten gegeven. Op 30 oktober was de groep te gast bij jazzpodium Hot House in Leiden. Marcel Schikhof was bij het optreden aanwezig en maakte de foto's op de volgende twee pagina's.

CONSERVATORIUM TALENT AWARD 2021

Op 30 oktober vond in Den Bosch het tiende concours om de Conservatorium Talent Award plaats. Bugelist Bram van de Glind won de Award en zangeres Luca Warmer kreeg de Mingus-prijs voor de beste compositie. In Jazzflits 365 berichtten wij al over deze uitslag. Die kwam echter vlak voor het verschijnen van dat nummer binnen, zodat we geen plaats meer hadden voor foto's. Nu wel. Op de bovenste foto zijn de winnaars vereeuwigd met links juryvoorzitter Aad van Nieuwkerk. De foto hieronder maakte Arno Lucas tijdens het optreden van Luca Warmer.

FESTIVALS DECEMBER

BROKKENFESTIVAL (laatste editie)

Bimhuis, Amsterdam

18 en 19 december 2021

(<https://corrievanbinsbergen.com/projecten/brokken-festival/>)

Met onder anderen: de Giga Grote Brokkenband, Kaja Drakler, Reinier Baas & Ben van Gelder, Kapok en Jasja Offermans.

STRANGER THAN PARANOIA

Tilburg, Nijmegen en Den Bosch

23, 24, 28 december 2021; 14, 15 januari 2022

(<https://bit.ly/3CJ86nY>)

Met: Ruins & Remains & Matangi Quartet, Stadhouders/Creemers, Paul van Kemenade 'classic' Quintet, Zediam & Brussels Jazz Orchestra, The Battle Of The Hammonds (Folkert Oosterbeek, Arno Krijger, Carlo de Wijs, Rob Mostert), David Krakauer & Kathleen Tagg 'Breath and Hammer' en het José Luis Guiterrez Trio Iberjazz.

JAZZ IN BEELD**GUY SALAMON GROUP, 30 OKTOBER 2021, LEIDEN**

Vlnr: Alistair Payne, Ian Cleaver, Lucas Martinez, Jose Soares (Foto: Marcel Schikhof)

Leider Guy Salamon. (Foto: Marcel Schikhof)

Ian Cleaver. (Foto: Marcel Schikhof)

Lucas Martinez. (Foto: Marcel Schikhof)

DOWNBEAT CRITICS POLL '21

Volgens de critici van het Amerikaanse blad Downbeat zijn dit de beste jazzmuzici van de afgelopen twaalf maanden:

Jazzartiest

Chick Corea

Jazzgroep

Charles Lloyd & The Marvels

Bigband

Maria Schneider Orchestra

Trompet

Ambrose Akinmusire

Trombone

Michael Dease

Sopraansaxofoon

Jane Ira Bloom

Altsaxofoon

Rudresh Mahanthappa

Tenorsaxofoon

Charles Lloyd

Baritonsaxofoon

Gary Smulyan

Piano, keyboard

Chick Corea

Gitaar

Mary Halvorson

Bas

Christian McBride

Drums

Brian Blade

Zangeres

Cécile McLorin Salvant

Zanger

Kurt Elling

Aanstormend talent

Jazzartiest en -groep

Gerald Clayton (Trio)

Trompet

Adam O'Farrill

Trombone

Samuel Blaser

Sopraansaxofoon

Wayne Escoffrey

Altsaxofoon

Immanuel Wilkins

Tenorsaxofoon

Nubya Garcia

Piano

Nik Bártsch

Gitaar

Nir Felder

Bas

Reuben Rogers

Drums

Tomas Fujiwara

Zangeres

Thana Alexa

Zanger

Jacob Collier

De **platen van het jaar** zijn:

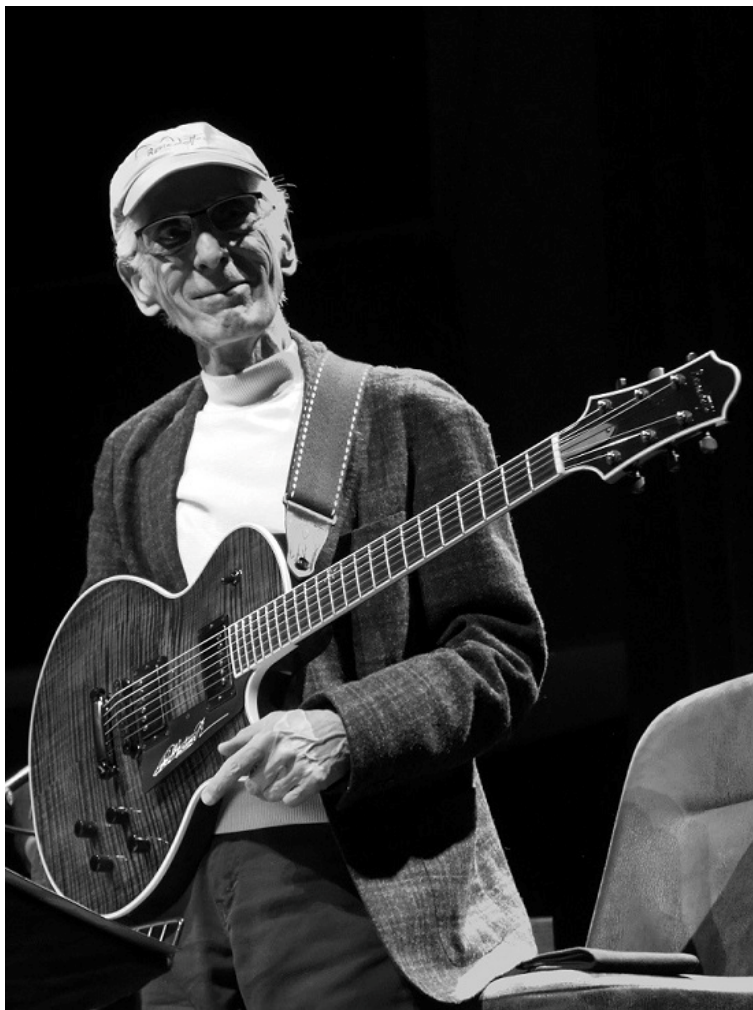
Maria Schneider

Data Lords;

Thelonious Monk

Palo Alto (historisch)

Bron: Downbeat, december 2021.

Gitarist Pat Martino in 2018 (TivoliVredenburg, Utrecht).
(Foto: Tom Beetz)

OVERLEDEN

Pat Martino, 1 november 2021 (77)

Amerikaanse gitarist, alom gewaardeerd, al op vroege leeftijd actief in groepen met orgel en saxofonisten Sonny Stitt en John Handy. Kreeg in 1980 een aneurisma in zijn hoofd, als gevolg waarvan hij door geheugenverlies opnieuw gitaar moest leren spelen. Dat lukte na een paar jaar, al was zijn spel minder virtuoos. Schreef een aantal instructieboeken.

Franco Cerri, 18 oktober 2021 (95)

Italiaanse gitarist en bassist. Een van de gangmakers in de Italiaanse jazz van na 1945. Was actief op vele internationale festivals en manifestaties, speelde met landgenoten in eigen groepen alsook met tal van Europeanen en Amerikanen.

Jack Fine, 16 juli 2021 (92)

Amerikaanse trompettist-kornettist, geboren in Brooklyn, 26 september 1928, (niet te verwarren met pianist-bandleider Jack Fina, 1913-1970). Nam in New York en Parijs deel aan jamsessies, leerde klarinettist Tony Parenti kennen, trok naar New Orleans en zocht het in de muziektraditie van de stad. Alleen los-vaste verbanden.
(jjm)

Actuele berichten en concertaankondigingen vindt u op Facebook: <https://www.facebook.com/Jazzflits>

DISCOGRAFISCHE NOTITIES

LEM WINCHESTER

The Lionel Hampton of Wilmington
(1928–1961)

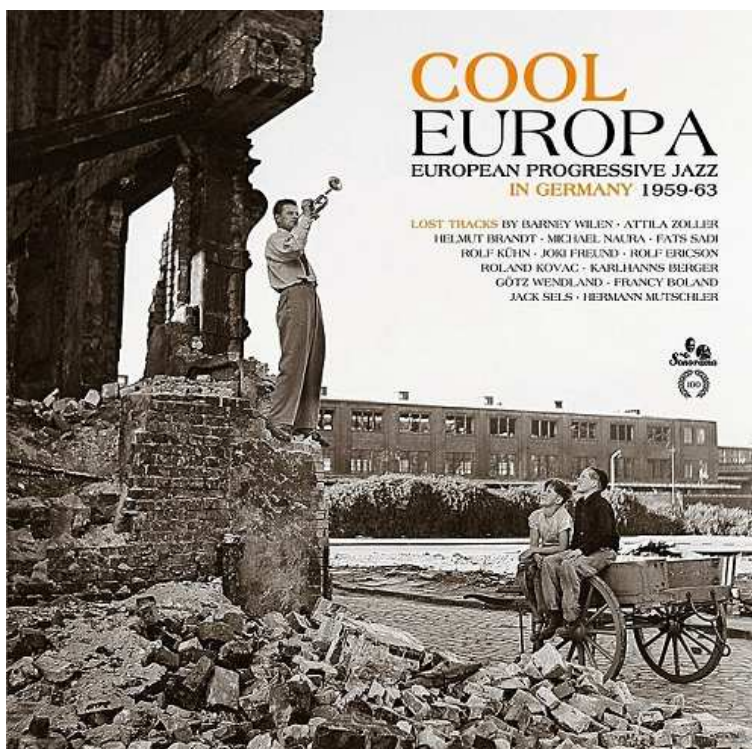
Schietincidenten zijn van alle tijden. Op 20 oktober 2021 schoot acteur Alec Baldwin tijdens een filmset per ongeluk cameravrouw Halyna Hutchins dood in Santa Fe, New Mexico. Een schietincident werd ook vibrafonist Lem Winchester fataal. Hij verongelukte tijdens een wapendemonstratie. Lem Winchester was al dood voordat iemand in de jazzwereld van hem had gehoord...

Darius Milhaud (1892–1974), Franse componist en muziekpedagoog was in 1940 geëmigreerd naar Amerika. Joden waren bevreesd. In Harlem hoorde hij authentieke jazz, 'jazz the most significant thing in music today!'. In 1919 componeerde hij 'Le boeuf sur le toit'. Zijn 'Concerto for Marimba & Vibraphone' werd op 12 februari 1949 voor het eerst uitgevoerd door het Saint Louis Symphony Orchestra, met Jack Connor als vibrafonist. Hij noemde dat opus 'a sort of French version of Latin Jazz'. Burt Bacharach en Dave Brubeck studeerden bij Milhaud.

TRICK BACKFIRES — Lem Winchester, jazz musician and former Wilmington policeman, died when a trick with a revolver backfired in an Indianapolis club. He held a revolver with only one cartridge to his head and pulled the trigger. The gun fired, police said, because the cylinder revolved in the opposite direction from guns Winchester had handled while on the police force here.

Een krantenbericht van 14 januari 1961 over de dood van Lem Winchester.

Bekijk het overzicht van alle jazzmusici die in Jazzflits werden geportretteerd: <https://bit.ly/3mdvNPI>

Toch is de vibrafoen het meest ingeburgerd in de jazz, meer dan in de klassieke muziek. Of rekenen we het Modern Jazz Quartet (met Milt Jackson op vibrafoen; red.) tot de klassieke muziek? In België is Sadi Pol Lallemand (Andenne, 1927- Hoi, 2009) de bekendste vibrafonist. In 1953 nam hij enkele nummers op voor Vogue met saxofonist Bobby Jaspar. Ik kocht voor 8 euro nieuw de cd 'Cool Europa – European Progressive Jazz in Germany – 1959-1963' (Sonorama C-100), waarop Sadi te horen is (zie de afbeelding hierboven). Sadi is op 7 februari 1959 in Keulen met het Jack Sels Ensemble, Lucky Thompson, Ado Broodboom, Jean Fanis, Benoît Quersin en Ghana M'Bow. Op 22 mei 1959 is het Sadi Quintet in Keulen, Jimmy Deuchar is de trompettist. In 1998 wordt Sadi uitgeroepen tot beste Europese vibrafonist. Bob Porter (1945-2013) was de vibrafonist bij het BRT Jazzorkest. Bij de oudere generatie zij Johnny Peret vermeld (1920-2009), hij speelt mee op de zeldzame plaat van 3 juni 1972 'Stop, Look And Listen met de Amerikaanse pianist Phil Raphaël (+april 1993).

Jan De Haas (°1962) en Andres Liefsoens (°1964) behoren tot de 'jongere' generatie. Liefsoens heeft een reeks vibrafoenprojecten rond het MJQ, Cal Tjader (andres.liefsoens@gmail.com).

Vibrafonisten met faam: Lionel Hampton (1908-2002), Red Norvo (1908-1999), Margie Hyams (1920-2012), Milt Jackson (1923-1999), Terry Gibbs (°1924), Cal Tjader (1925-1982), Walt Dickerson (1928-2008), Teddy Charles (1928-2012), Eddie Costa (1930-1962), Emil Richards (1932-2019), Carl Schulze (1936-2011), Dave Pike (1938-2015), Mike Mainieri (°1938), Roy Ayers (°1940), Bobby Hutcherson (1941-2016), Dany Doriz (°1941), Gary Burton (°1943), David Friedman (°1944), Dave Samuels (1948-2019), Guy Cabay (°1950), Hendrik Meurkens (°1957), Frits Landesbergen (°1961), Bart Quartier (°1961), Tom Wouters (1971-2021), Wim Lasoen (°1972), Stefon Harris (°1973), Pascal Schumacher (°1979), Tjaco Oostdijk (°1981), Wim Segers (°1987), Arjan Jongsma (°1995), Adélaïde Ferrière (°1997).

...vervolg op de volgende pagina links

LEM WINCHESTER

Lemuel Davis Winchester werd geboren op 19 maart 1928 in Philadelphia, Pennsylvania. In 'Remembering Lem Winchester', Current Research In Jazz, halen drummer John Chowning, pianist George Lindamood en bassist David Arnold – samen The John Chowning Collegiates – hun herinneringen boven. In 1957 – op maandagavond jamden ze in het Marshall Restaurant in Wilmington. Gasten mochten meedoen, zeker als vierde man tenorsaxofonist Don Rossicka verhinderd was wegens zijn job bij de Wright-Patterson Air Force Base in Dayton. Winchester kwam meejammen met die jongens die dachten jazz te spelen. Hij leerde hen de kunsten van het jazzidoom. Dat was de mededeelzame Lem niet te min. Dat gold overigens niet voor saxofonist Stan Getz. Toen hem gevraagd werd mee te jammen met The Collegiates vingen ze bot: 'ik speel voor mijn brood, heb geen energie meer om voor de 'fun' mee te jammen'.

Een familielid van James Reid Chowning regelde op 28 augustus 1957 een studio bij RCA in New York voor **The John Chowning Collegiates**, er werd een plaatje gemaakt met zes original 'cuts' waarop Winchester meespeelt. Het 12" elpeetje werd beperkt verkocht in de boekwinkel van het Wittenberg College, maar kwam toch in handen van Leonard Feather. Hij nodigde Lem uit voor het 1958 Newport Jazz Festival, geen reiskosten voor de Collegiates, alleen Winchester mocht gaan. Er waren plannen om die opnamen uit te brengen op Delmark DL 405, maar die zijn helaas niet uitgevoerd.

Luister hier naar een nummer van deze elpee: <https://bit.ly/3wuYJFX>

De echte naam van Lem Winchester is Ardell Davis, nooit heeft hij de Collegiates verteld waarom hij een andere naam had. We konden dat achterhalen. In 2017 verscheen 'B Street Family Ties', 104 pagina's geschreven door Shirley D. Scott, geschiedenis van de families Wilkerson, Winchester, Davis uit de zwarte Wilmington Southbridge Community. Interviews met de latere jazzvocaliste Millie Cannon (+2007), zuster van Lem, leggen deels zijn karakter bloot. Marian Davis was zijn alleenstaande moeder. William Wilkerson trouwde haar en nam ook de baby in huis. William droeg later Lem over aan de familie Winchester, [...vervolg in de rechterkolom](#)

Lem Winchester op de hoes van een Esquire-uitgave.

aanverwante familieleden die hem adopteerden. Kinderloze koppels waren blij anderzins kind aan te nemen. Marian en William hadden samen veertien kinderen, onder wie Millie Cannon.

Winchester werkte als beambte bij de stad en had een mooi salaris. In 1945 was hij er de eerste zwarte verkozen, hij kon Lem aan een job helpen: politieagent. Niets belette Lem om ook een orkest te vormen: **The Modernists**, met pianist Gerald Price. Op dienstronde kocht hij eens een ocarina in Salter's Music Store, al spelend trok hij door de wijk tot jolijt van de passanten. Hij had zijn vibrafoon opgesteld in de Sans Souci club en sprong wel eventjes binnen om een 'tune' uit te testen. De Sans Souci, blanke eigenaars, was voor Wilmington wat Café Society was voor New York. Winchester trad geregeld in de zwarte Baby Grand, de 'hottest jazzclub in town'. Omwille van de stadsvernieuwing werd de jazzcultuur gedood: juist in het midden van die wijk moest een grote weg komen. De jazzclubs werden afgebroken. Op 4 oktober 1957, dag waarop de Spoetnik de ruimte introk, kon Lem dealer Herman Henry voor een viertal joints meetronen in die Baby Grand. Winchester in burger kon Henry arresteren. Zou Winchester er op 4 augustus 1956 bij geweest zijn toen orgelist Jimmy Smith 'At Club Baby Grand' optrad voor Blue Note?

Luister hier naar 'Winchester Special' met Benny Golson: <https://www.youtube.com/watch?v=OXS9jzn2Fbq>

Lems loopbaan bij de politie eindigde in mineur. Hij had een gevecht met zijn vrouw. Zijn schoonmoeder roept de politie. Om juridisch getouwtrek bij de rechtbank te vermijden neemt Lem na tien jaar dienst in juli 1960 zelf ontslag. Hij is dan 32 en moet drie kinderen opvoeden, William, David, Dwight, als jazzmuzikant had hij een karige en onstabiele job.

Millie Cannon vertelt over Lems driftbuien, soms was hij onhandelbaar, hij hield van wapens en schoot zelfs een enkele keer op Millie. Hij kende geen gevaar: in zijn tuin stelde hij zijn kinderen [...vervolg op de volgende pagina links](#)

op met een appel of een blikken doos op het hoofd, à la Willem Tell. In de kleedkamer van de politie gooide hij weleens met voetzoekers, precies geweezen. Met zijn kinderen op de schouder reed hij rechtopstaand met zijn motorfiets. Omdat zijn moeder wilde dat hij zijn motor weg zou doen, kocht ze een '46 Chrysler voor hem.

Een hoes die verwijst naar Winchesters bestaan als politieagent.

In december **1960** speelde Winchester met zijn Modernists een gig in de Baby Grand.

In de nacht van 12 op 13 januari **1961** is Winchester geboekt in The Topper Club in Indianapolis, Indiana. Na het optreden vraagt Lem aan barman Richard Cook een aspirientje tegen de tandpijn van zijn pianist Gerald Price. Meteen merkt Lem in het medicijnkastje de revolver op, een Smith & Wesson, gelijkaardig maar toch anders dan zijn ex-dienstwapen, een Colt .38. Zijn bloed als politieman bleef stromen. Hij wou een truc tonen met andermans wapen – met slechts één kogel in de lader. Ik ken de geheimen niet van Russische roulette. Hij haalde de trekker over. De cilinder draaide onverwacht in de andere richting. Dat verknoeide de truc waardoor Winchester zichzelf door het hoofd schoot. Het was een vrijdag, de dertiende, getuige was zijn jongere broer George Wilkerson (+2016). Het is diezelfde Gerald Price die als pianist op 19 november 1979 in Parijs 'The Definitive Black & Blue Sessions' zou opnemen met saxofonist Sonny Stitt.

Elf dagen na Winchesters dood, op 24 januari 1961, nam Betty Roche (1919-1999), ook uit Wilmington, haar plaat 'Lightly And Politely' op. In januari 1943 kende ze een doorbraak met de uitvoer...

[...vervolg in de rechterkolom](#)

ring van de 'Black, Brown and Beige Suite' in Carnegie Hall. Na Winchesters dood ging het bergaf met zijn familie, zijn schoonmoeder, die geen goede relatie had met haar schoonzoon, gooide al zijn bladmuziek en opnamen in de vuilnisbak. Zijn vrouw ging werken als huishoudhulp om de kinderen op te voeden. Op zijn begrafenis daagden duizend mensen op, hij was graag gezien.

Zijn graf ligt naast dat van trompettist Clifford Brown op het Mount Zion Cemetery Wilmington, New Castle County, Delaware. Tijdens het Clifford Brown Festival gaan daar muzikanten optreden om geld in te zamelen voor de Black Cemetery Restoration Civic Association. Geld om onkruid te verdelgen en tegen de verloederding van veel historische grafstenen.

Vanwege zijn extravagante leven en dood is Lem Winchester in Wilmington een halfvergeten, miskende jazzmuzikant. Er zijn geen 'memorials' voor hem.

Maar wereldwijd wordt zestig jaar na zijn dood zijn muziek op cd uitgebracht. Helaas ontvangt zijn overblijvende familie geen royalties...

Luister hier naar het album 'Lem's Beat':

<https://www.youtube.com/watch?v=T7mKswEb1wY>

Lem Winchesters grootvader was drummer en speelde in de jaren twintig met artiesten uit de 'music hall', onder wie Bert Williams. Zijn ouders verhuisden naar Wilmington, Delaware, zowat een half uur rijden van Philadelphia. De zwarte Howard High School bracht getalenteerde muzikanten voort: Clifford Brown, pianist Gerald Price, Lem Winchester. Die hadden ook de beste muzikleraren. Pianist en orkestleider Sam Wooding (1895-1985) zou 'Brownie' een trompet gegeven hebben. Saxofonist Robert 'Boysie' Lowery (1914-1996) had zo'n bijzondere methode dat de trompettisten Valery Ponomarev en Hugh Masekela er een beroep op deden. Saxofonist Ernie Watts, trompettist Marcus Belgrave en pianist Matthew Shipp plukten ook de vruchten van Boysie's lessen.

Gitarist Doug Holland, uit het orkest van organiste Queen Belle, gaf Lem zijn eerste lessen.

Lem studeert piccolo, tenorsax, baritonsax en kon zoals Lionel Hampton met twee vingers piano spelen. In **1947** schakelt Lem over op vibrafoon.

In **1950** wordt hij politieagent, zijn werkgebied was de African American community van Wilmington, hij wordt gewaardeerd door de zwarte bewoners. Volgens Lems moeder was agent voor een 'negro' een beroep met aanzien. Ze spoorde hem aan bij de politie te blijven in plaats van rond te hangen met jeugdvriend Clifford Brown. Het is de tijd dat 'colored persons' achter in de bus of in het restaurant moesten plaatsnemen. Geen herrie met blanken in tijden van de barensweeën van rassengelijkheid. Het Clifford Brown/Max Roach Quintet met saxofonist Sonny Rollins, pianist Richie Powell en bassist George Morrow had de job volbracht in het Continental Restaurant in Norfolk, Virginia. Brown zou even de familie goedendag zeggen in Wilmington, maar hij verongelukt op 26 juni 1956. Gewoonlijk nam Sonny Rollins het stuur, maar om één of andere reden hadden ze die nacht van plaats gewisseld, noodlot.

Als agent treedt Lem op als hobbymuzikant in de regionale clubs. Soms direct na zijn dienst: boven zijn politie-uniform trok hij een wijde jas aan, kwam meejammen of echt optreden. Toen het te warm werd in de club fonkelde zijn gouden politiester, toeschouwers vermoedden niet dat een 'cop' jazzmuzikant was.

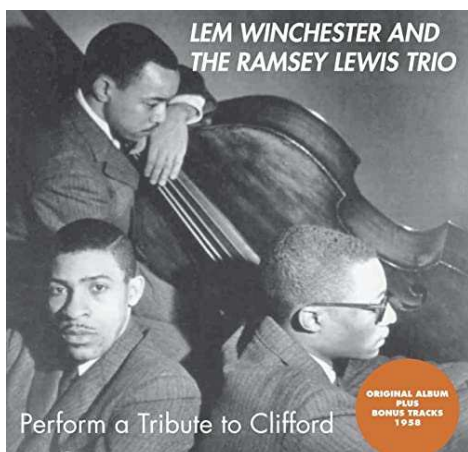
[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Tot verbijstering van het publiek legde hij, 'the bop cop', zijn wapengordel met dienstrevolver op de vibrafoon.

Op zaterdag 5 juli 1958 is Winchester op het Newport Jazzfestival, daarover wat alinea's verder. Die zaterdag werd rock'n'roll bluesman Chuck Berry gekoppeld aan de Newport Blues Band. Een groep pure jazzmuzikanten die het niet gewend was om Berry's muziek te spelen. Er wordt onvoldoende gerepeteerd en ze stonden erbij en keken ernaar zonder Berry echt te steunen: trombonist Jack Teagarden, trompettist Buck Clayton, de saxofonist Buddy Tate, klarinettist Georgie Auld, saxofonist Rudy Rutherford, pianist Pete Johnson, drummer Jo Jones. Berry was zo sterk dat hij hen precies kon negeren. Zijn 'Sweet little sixteen' van toen zit in de film 'Jazz On A Summer's Day'.

De dag nadien, zondag 6 juli, staat het George Shearing Quintet op het podium, met Toots Thielemans (1922-2016) en vibrafonist Emil Richards.

In 1960 verlaat Lem de politie, gaat muziek studeren en wordt gevraagd in het jazzcircuit. In die zomer treedt hij op tijdens het Birmingham, Michigan Jazz Festival, zijn pianist is Junior Mance. Hij had een tweedehands lijkkoets gekocht om zijn muzikanten en instrumenten mee te voeren.

Het gebeurde wel eens dat Lem een 'moonshine' bovenhaalde, illegaal gestookte drank in een aarden kruik. Na een concert in Philadelphia schudde hij eens de handen van bassist Charlie Mingus, zegt Lem: 'like shakings hands with ten miles of bad road'... Winchester componeerde ook enkele nummers: 'Where it is', 'The dude', 'Another opus', 'Both barrels', 'Blues prayer', 'The kids' en 'Down fuzz'; the fuzz, de smerissen ...

De originele hoes van de plaat die Winchester met het Ramsey Lewis Trio maakte. Een 'tribute to Clifford Brown'. De hoes van een heruitgave staat in de linkerkolom.

DISCOGRAFISCHE GEGEVENS LEM WINCHESTER

Zeven albums van Lem Winchester staan op '**Lem Winchester – Seven Classic Albums**', 4-cd, Real Gone Jazz 518. Dat zijn uit onderstaande lijst: B, C, D, E, F, I, M. Fresh Sound 735 heeft D en E op een cd samengebracht.

A.

Op 5 juli 1958 kondigt Leonard Feather Lem Winchester aan op het Newport Jazz Festival. Zonder 'rehearsal' worden standards als 'Now's the time', 'Polda dots' en 'Take the A train' gespeeld; opnamen staan op '**New Faces At Newport**' met pianist Ray Santisi, bassist John Neves, drummer Jimmy Zitano, de ritsectie van het Herb Pomeroy Orchestra dat net na Lem geprogrammeerd stond. Het is een plaat gedeeld met pianist Randy Weston (1926-2018), bassist George Joyner aka Jamil Nasser, drummer Wilbert G.T. Hogan. G.T. staat voor: 'Granville Theodore'.

B.

Op 8 oktober 1958: '**Lem Winchester And The Ramsey Lewis Trio**', platendebuut voor Lem. Het trio van pianist Ramsey Lewis (°1935) - bassist Eldee Young (1936-2007) en drummer Isaac Redd Holt (°1932) - speelde een 'Tribute To Clifford Brown' (Argo). Lewis bekoorde het non-jazzpubliek in mei 1965 met de 'The In Crowd', live opgenomen in de hippe Bohemian Caverns in Washington, DC. Bijkomend succes had hij met 'Hang on Sloopy' in oktober 1965. Je weet dat trompettist Clifford Brown (1930-1956) uit Wilmington kwam. In augustus 2021 vond in die stad het 34ste Clifford Brown Jazz Festival plaats, het eerste in 1988. Ook George Thorogood (°1950) van The Destroyers is een Wilmingtonian, Bob Marley woonde daar in 1965. Zijn moeder werkte in de buurt bij Chrysler.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

C.

Op 25 september 1959 nodigt Winchester tenorsaxofonist Benny Golson uit, pianist Tommy Flanagan, bassist Wendell Marshall, drummer Art Taylor voor **'Winchester Special'**.

Dit is een van zijn drie platen voor New Jazz, met twee eigen composities. Zonder Golson is 'If I were a bell' van Frank Loesser opvallend. (OJC 1719).

D.

Op 22 maart 1960: Oliver Nelson Quintet featuring Lem Winchester, **'Taking Care Of Business'**, met Johnny Hammond Smith op orgel, bassist George Tucker en drummer Roy Haynes. Met vier composities van Nelson, hier op altsax en tenor. Met een 'Doxy' van Sonny Rollins (OJC 1784). Nelson (1932-1975) kennen we van zijn plaat met Freddie Hubbard en Eric Dolphy: 'Blues And The Abstract Truth' van 23 februari 1961.

E.

Op 19 april 1960: Lem Winchester Sextet featuring Oliver Nelson, **'Lem's Beat'**. Met Curtis Peagler op altsax, Oliver Nelson op tenorsax, pianisten afwisselend Bill Brown en Roy Johnson, Wendell Marshall, Art Taylor. Nelson domineert met zijn drie composities (OJC 1785).

F.

Op 4 juni 1960: Lem Winchester, **'Another Opus'**, met Frank Wess op fluit en tenorsax, pianist Hank Jones, bassist Eddie Jones, drummer Gus Johnson, met drie composities van Winchester. Zijn Blues Prayer mag er zijn (OJC 1816). Frank Wess (1922-2013) was van 1953 tot 1964 een prominent solist bij Count Basie.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

G.

Op 23 juni 1960: Shirley Scott, **'Soul Sister'**, Shirley op orgel, met bassist George Duvivier, drummer Arthur Edgehill. Opvallend: geen sax, geen gitaar. Op 'Blues for Tyrone' komt na 4'35" de vibrafonist dichterbij. De heruitgave op cd bevat ook nummers uit haar 'Travelin' Light' van 17 februari 1964 met gitarist Kenny Burrell (°1931), (Prestige 24233). Shirley Scott (1934-2002) kwam uit Philadelphia, tenorsaxofonist Stanley Turrentine (1934-2000) was haar echtgenoot, de jongere broer van trompettist Tommy Turrentine (1928-1997).

H.

Zomer (juni ?) 1960: Birmingham Jazz Festival in Birmingham, Michigan in het Shain Park: Lem Winchester, Toots Thielemans, Sandy Mosse, Bess Bonnier, Johnny Griffith (Griffin?), Junior Mance, Nick Fiore, J.C. Heard, Dick Riordan, Joe Kennedy Jr. Enkele tracks van Winchester en Thielemans zijn uitgebracht door Consolidated Artists Productions (CAP 921, 922) als **'A Night To Remember'**.

I.

Op 12 juli 1960: Jack McDuff, **'Tough 'Duff'**, organist McDuff (1926-2001) met zijn tweede plaat als leider voor Prestige, met tenorsaxofonist Jimmy Forrest in topconditie, en drummer Bill Elliott (OJC 324). McDuff deed dikwijls beroep op de linkshandige gitarist Bill Jennings, die had met baritonsaxofonist Leo Parker in juli 1954 opgenomen (Jazzflits 364, 18 oktober 2021).

J.

Op 23 augustus 1960: Oliver Nelson with Lem Winchester, **'Nocturne'**, Nelson op altsax en tenorsax, pianist Richard Wyands, bassist George Duvivier, drummer Roy Haynes. Met drie Nelson composities. In april 1961 gaf Billboard vier sterren aan deze plaat (OJC 1795).

K.

Op 16 september 1960: Etta Jones, **'Something Nice'**, zangeres Jones met voorgaande musici: Nelson, Wyands, Duvivier, Haynes (OJC 221). Haar grootste hit was 'Don't go to strangers' van juni 1960 (OJC 298).

L.

Op 7 oktober 1960: Lem Winchester, **'With Feeling'**. Zijn laatste plaat als leider, met Wyands, Duvivier, Haynes (OJC 1900).

M.

Op 14 oktober 1960: Johnny Hammond Smith with Lem Winchester, **'Gettin' The Message'**. Organist Johnny Smith met van 1957 tot 1958 Jimmy Smiths favoriete gitarist Eddie McFadden (1928-1992), bassist Wendell Marshall, drummer Bill Erskine. Zijn vierde plaat als leider met vijf eigen composities (nu op Prestige 24151, samen met Talk That Talk van 22 april 1960). 'Imagination' is de eerste plaat van Johnny Hammond Smith, met George Tucker, Thorneil Schwartz, Leo Stevens, uit 1959 op het Warwick label.

Erik Marcel Frans

De auteur is voor deze bijdrage dank verschuldigd aan bibliotheecaresse Sandy Meyers - 'working in a rural library in the coastal part of the state of Delaware' - en haar collega Jean van de Wilmington Library.

JAZZFLITS OP REIS

Roland Huguenin en Joke Schot in Belgrado

37. BEOGRADSKI JAZZ FESTIVAL

Datum en plaats:

26 oktober t/m 1 november 2021,
Dom Omladine en Kombank Dvorana,
Belgrado. (<http://bjf.rs/en/>)

Het was verheugend om na twee jaar weer naar Belgrado te kunnen reizen, al werd de voorpret flink belemmerd door elkaar tegensprekende coronamaatregelen en kleurcodes van reisadviezen. Uiteindelijk boekten we de twee laatste nog beschikbare vliegtickets en maakten een geslaagde trip.

In 1971 was de eerste editie van het Newport Jazz Festival in Belgrado, tevens het eerste meerdaagse jazzfestival in Europa (zie het afgebeelde affiche). In vier dagen tijd maakte Oost-Europa kennis met zes Amerikaanse formaties, waarin veel toppers waren vertegenwoordigd. De aftrap werd destijds gedaan door de band van Duke Ellington en het Miles Davis Quintet sloot de parade af. Met 25 concerten van bands uit alle windstreken, was de 37ste editie van het Belgrado Jazz Festival (BJF) opnieuw zeer attractief en veelzijdig. Ondanks de half bezette zalen, was er een uitgelaten sfeer in de foyers, waar de glimmende pretogen, van 'locals' en 'internationals', boven de mondmaskers een opperbeste stemming markeerden. In de pauzes werden tradities, avant-garde en experiment geestdriftig nabesproken.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Saxofoniste Jasna Jovičević. (Foto: Joke Schot)

In het openingsconcert verhief het **Majamisty Trio** van de Servische pianiste Maja Alvanović aangevuld met saxofonist Ulrich Drechsler, zangeres Aneta George en het LA LA Studio kinderkoor invloeden uit jazz en volksmuziek naar verbeeldingskracht. Qua stijl en beleving tapte het kwartet van **Theo Croker** uit een heel ander vaatje. Met zijn project BLK2LIFE || A FUTURE begeeft hij zich in de frontlinie van de hedendaagse jazz en combineert hij een aangename fusie van stijlen met de verkenning van nieuwe routes.

De muziek van de **Marcus Stockhausen Group** is met zijn verhalende melodielijnen een streling van het gemoed. Het lyrische trompetspel van Stockhausen klinkt zuiver en oprecht. Zijn bescheiden gedrevenheid doet bijna vergeten dat hij een romantische dichter is, die in de jazz een unieke plaats opeist.

Rymden speelt werk van het tweede album en kiest voor stuwende grooves. Toetsenist Bugge Wesseltoft springt op het podium heen en weer tussen zijn klavieren, waaruit hij een universum van klank en effecten wringt. Keurend en wegend besluit hij welk expressies de potentie van een geslaagde opzet hebben. Het bereidingsproces lijkt belangrijker dan zijn eclectische gerecht.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

De Servische saxofoniste **Jasna Jovićević** gaf een overdonderend optreden. Haar trio/ensemble van saxen, bas en drums opereert vanuit vrije improvisaties die telkens wel ergens landen. Schavend en schurend wordt gewerkt aan een klinkend gesamt-kunstwerk. Het Servische **Drama Quartet** van drummer Aleksandar Cvetković timmert sinds 2015 aan de weg met doorontwikkelde eigen stukken waar de bravoure en virtuositeit vanaf spatten. **Drumbooty** is de zes koppige band van drummer Peđa Milutinović, die vooral aansluiting zoekt bij de internationale jazzscene.

Drie concerten zijn geprogrammeerd in samenwerking met de Poolse Zbigniew Seifert Foundation. Musicus, componist en arrangeur Seifert (1946-1979) had grote invloed op zijn generatie en leeft voort in een belangrijk stimuleringsfonds. Het trio van pianist **Marcin Wasilewski** komt in samenwerking met saxofonist Joe Lovano tot een verbluffend resultaat. Twee ogenschijnlijk gescheiden werelden vloeien samen in een lyrisch universum. Wasilewski speelt zonder zich te laten bepalen door strikte fraseringen en maakt zijn spel dienstbaar aan een hoger doel. Ook Lovano schikt zich in een dienstbare rol. Het trio van trompettist **Piotr Damasiewicz** dwaalt rond in de ongrijpbare randen van het 'jazzdrama', maar weet mij niet te boeien. In het trio van violist **Mateusz Smoczyński** vormen viool, Hammond B3 en drums een geniale combinatie. Het besef naar een jazzviool te luisteren vervaagt en spelenderwijs veranderen de magische handen van Smoczyński het instrument in een gestreken snaarinstrument dat zich volledig onttrekt aan de traditie. Zodra hij zijn viool combineert met elektronica, drijft hij de spot met principes.

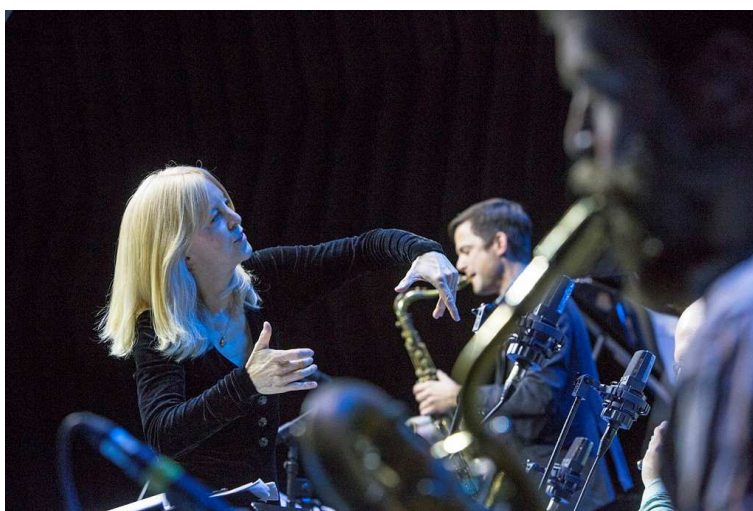
Spinifex bouwt voort op ondermijnende tradities en verandert los zand in ondoorgrondelijke algoritmes waaruit een andere muziekbeleving ontstaat. Noem het punkjazz, die als een baggerschip door een woestijn raast. **Angles 8** is een kamerorkest met originaliteit, drama en muzikaal vernuft. Net zoals geur, is klank diepgewortelde emotie die wordt omgezet naar affectie of afschuif, uiteraard volgens een glijdende schaal, onwillig en onvoorspelbaar. Wat wij horen is niet altijd wat wij willen horen of wat wij hopen te gaan horen.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Bassist Arild Andersen. (Foto: Joke Schot)

Met 25 concerten van bands uit alle windstreken, was het 37ste Belgrado Jazz Festival zeer attractief en veelzijdig, met een uitgelaten sfeer in de foyers.

Maria Schneider Orchestra. (Foto: Joke Schot)

Het trio van bassist **Petros Klampanis Trio** kenmerkt zich door een progressieve touch, gekoppeld aan kleurrijke, melodieuze arrangementen. Verfijnd spel en grote stilistische rijkdom liggen verankerd in een herkenbaar idioom. Er wordt vrij geciteerd uit jazz en lokale tradities. Boeiende muziek, met een sterke opbouw en fraai lijnenspel, waarin contrasten niet worden geschuwd. Bij aanvang van een concert kun je direct het gevoel hebben door energie te worden gedragen. De Arild Andersen Group wekt dit gevoel met een lyrische stuwkracht. Bassist **Arild Andersen** (1945) speelt met de bravoure van een jonge god. In recente stukken van een album dat bij ECM zal verschijnen, zijn hij en zijn jonge groep een circus met kleine en grote kunsten.

Debussy Now! is een ongekende belevenis. De liedkunst van Claude Debussy blijkt zich te lenen voor een 'make over', waarin de meester zich laat transformeren naar deze tijd, zonder een veertje te laten. Een jazzzangeres die zich de klassieke zangkunst heeft eigen gemaakt, een concertharp, een gitaar en een batterij elektronica, creëren een nieuw weefsel waarin een tijdgeest herleeft. Het ensemble **Ghost Horse** schiept theatrale underground. Een sfeer van verzengende 'soundscapes', die je kunt ondergaan als tableaux vivants, wordt ruw verstoord wanneer je wordt meegesleurd naar een machinerie. Het geestesoog visualiseert een primitieve fabriek waarin het piept, sist, knarst, stampst en dreunt.

Gehuld in een witte galajurk betovert **Aziza Mustafa Zadeh** de zaal met dansante ritmiek die lijkt ontsproten in de tijd van Mozart en is overgoten met het dna van Dave Brubeck. Contrasten tussen tedere lyriek, vurig temperament en geraffineerde grooves worden afgewisseld met virtuoze vocalises die zij laat versmelten met haar pianospel. Haar tienjarige zoon, lang donker haar tot ver over zijn schouders, komt wat podiumervaring opdoen en laat de zaal na het spelen van drie stukken uit de tijd van Jelly Roll Morton, achter in verbijstering.

In 1911 werd de Stankovic muziekschool opgericht. In 1993 kreeg de school een jazzafdeling, de eerste in Oost-Europa, die nu al enkele generaties jazzmusici heeft opgeleid. Zoals gebruikelijk op conservatoria, vormen zich doorlopend

[...vervolg in de rechterkolom](#)

TGB: tuba, gitaar en drums. (Foto: Joke Schot)

diverse groepen waarin studenten en docenten participeren. Het is leuk om te zien hoe in de **Stankovic All Stars**, een 'small bigband', het leerproces publiekelijk wordt geëtaleerd. Later in het programma is er een optreden van studenten van de afdeling jazz en pop van de muziekfaculteit, een andere hogeschool, onder leiding van Vladimir Nikolov.

Trompettist **Itamar Borocho** doet sterk denken aan de vitale lyriek van Hubbard in zijn vruchtbare periode waarin hij hardbop verruilde voor vernieuwende jazzrock en free jazz. Borocho heeft een fascinerend bereik in de hoogste octaven, die hij beheerst en heel zuiver bereikt. Met zijn kwartet maakt hij muziek die zich in je vastbijt. Een feest der herkenning en thuiskomen in een nieuw tijdperk. Jammer dat hij een stuk speelt waarin hij de rockclimax van Ibrahim Maalouf zonder schaamte kopieert. Het optreden van **Thomas de Pourquery & Supersonic** is een wervelende show. De band begeeft zich op het snijvlak van jazz, hiphop, pop, rock en theater en balanceert daarmee op de grens van geniale gekte. Pastiche en grotesk drama op hoog niveau of een 'feel good mystery' met grote zeggingskracht. Ik kwam er niet uit. De Pourquery drijft op effectbejag, zonder het te misbruiken.

[...vervolg op de volgende pagina links](#)

Het optreden van **Maria Schneider** en het **Subway Jazz Orchestra** was een hoogtepunt in het programma. Strak georganiseerd en geregisseerd bracht zij een veelzijdige show, waarin zij putte uit recent en ouder eigen werk. Haar repertoire omvat een breed palet aan impressies, die zij veelal baseerde op persoonlijke ervaringen en literaire inspiraties. Ze neemt de tijd om anekdotes te vertellen en toont ook zonder schroom haar politieke engagement. In haar gelaagde arrangementen schildert ze met alle denkbare technieken en kleuren en transformeert de bigband desgewenst tot een symfonieorkest. Ze dirigeert met grote concentratie, maar laat souplesse en plezier domineren. De toevoeging van een versterkte accordeon aan de bigband gaf een dramatische verrijking.

TGB - tuba, gitaar en drums - brengt teder, filmisch en grotesk drama. De tuba ontpopt zich in een nieuwe dimensie, waarin het slome imago van het instrument wordt vermorzeld. Met toevoeging van elektronica en neuënd stemgeluid, maar vooral ook technisch vernuft, het bereik in hogere registers, blijkt de tuba virtuoos te kunnen swingen en rocken. De gitaar neemt een heroïsche positie, werpt swing ver van zich af en improviseert op onnavolgbare stijlfiguren. Edi Nulz maakt schelmenmuziek. Wie beschikt over stalen zenuwen en over de ergste hobbels heen-stapt, zal concluderen dat lawaai functioneel kan zijn en dat dromerige impasses ruimte laten voor intens plezier.

Het trio van **Brad Mehldau** speelde het slotconcert. Een uur lang speelde hij kalm en overzichtelijk, en lijkt het of Thelonious Monk door de zaal zweeft. Het publiek is uitgelaten en krijgt alsnog de ruime beloning waarop het hoopt. Mehldau is uitermate ontspannen en geniet zichtbaar. In de tweede helft komen alle facetten van zijn geniale spel ruimschoots aan bod in een zinderende atmosfeer.

Roland Huguenin

Bugge Wesseltoft van de formatie Rymden. (Foto: Joke Schot)

De ontvangstbalie voor de pers op 28 oktober 2021. (Foto: Joke Schot)

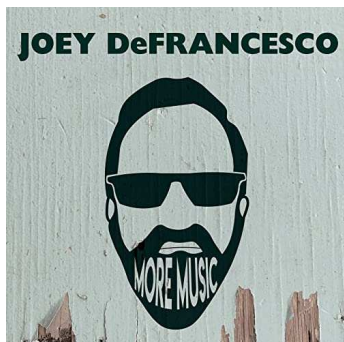
De glimmende pretogen boven de mondkmaskers markeerden een opperbeste stemming. In de pauzes werden tradities, avant-garde en experiment geestdriftig nabesproken.

Michał Miśkiewicz. (Foto: Joke Schot)

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 8 november 2021

1 Joey DeFrancesco

More Music
(Mack Avenue)

2 Matthew Whitaker

Connections
(Resilience)

3 Eric Wyatt

A Song Of Hope
(Whaling City Sound)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Sjoerd van Aelst, Tom Beetz, Ruud Bergamin, Erik Marcel Frans, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Erik Ineke, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortten, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Bart Noorman, Gijs Ornée, Lo Reizevoort en Jeroen de Valk. **Fotografie:** Tom Beetz, Joke Schot. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

EUROPE JAZZ MEDIA CHART

Datum: 3 november 2021

Jacek Brun, Jazz-fun.de (Germany)

OLGA KONKOVA

Open Secret (Losen Records)
[Madli-Liis Parts, Muusika](#) (Estonia)

PENT JÄRVE TRIO

3+2 (Sound at Data)
[Paweł Brodowski, Jazz Forum](#) (Poland)

ZK COLLABORATION

Slow Food (Polskie Nagrania)
[Anna Filipieva, Jazz.ru](#) (Russia)

NIKOLAI MISHCHENKO

Amberflection Vol. 2 (Luch)

[Jan Granlie, Salt-peanuts.eu](#) (Pan-Scandinavian)

ANDREAS RØYSUM ENSEMBLE

Fredsfanatisme (Motvind Records)
[Christine Stephan, Jazzthetik](#) (Germany)

F.S. BLUMM and NILS FRAHM

2x1=4 (Leiter)
[Viktor Bensusan, Jazzdergisi.com](#) (Turkey)

DAVE MEDER

Unamuno Songs And Stories (Outside In)
[Dick Hovenga, Written in Music](#) (Netherlands)

VELS TRIO

Celestial Greens (Rhythm Section)

[Sebastian Scotney, LondonJazz News](#) (UK)

KANSAS SMITTY

Plunderphonia (7K!)
[Patrik Sandberg, Jazz](#) (Sweden)

JAZZMEIA HORN AND HER NOBLE FORCE

Dear Love (Empress Legacy)
[Cim Meyer, Jazz Special](#) (Denmark)

ANNE METTE IVERSEN

Round Trip (Brooklyn Jazz Underground)
[Lars Mossefinn, Dag og tid](#) (Norway)

JOHN COLTRANE

A Love Supreme Live In Seattle (Impulse!)

[Anne Yven, Citizenjazz.com](#) (France)

AYUMI TANAKA TRIO

Subaqueous Silence (ECM)
[Axel Stinshoff, Jazz Thing](#) (Germany)

MARC JOHNSON

Overpass (ECM)
[Luca Vitali, Giornale della Musica](#) (Italy)

GHOST HORSE

Live At Area Sismica (HORA Records)
[Yves Tassin, JazzMania](#) (Belgium)

ESKINA

We Were The Moon (Challenge)

[Jos Demol, Jazzhalo.be](#) (Belgium)

EVE BEUVENS

Inner Geography / Piano solo (Igloo)
[Katherine Zyabluk, Meloport](#) (Ukraine)

HORSE ORCHESTRA

The Milkman Cometh (Eigen Beheer)
[Christof Thurnherr, Jazz'n'More](#) (Switzerland)

BARNEY WILEN

French Ballads (Elemental Music)

De Europe Jazz Media Chart geeft een overzicht van de favoriete albums van een reeks Europese recensenten en wordt maandelijks samengesteld door de Europe Jazz Media Group.